

Jærnbaneſtſkabs Tjeneste før 1869, have indbetalt til deres Alderdomsforſørgelſekafſe, ſkal komme dem til Gode ved en eventuel Penſionering. Derom finder jeg mig foranlediget til at gøre en lille Bemærkning. Der er baade offentlig og ved et æret Medlem i det andet Ting fremdraget nogle Punkter i den Retning, idet de anſatte i Statsbanernes Tjeneste, ſom, forinden Lønningſreglementet af 1869 udkom, have indbetalt 10 pCt. til deres Alderdomsforſørgelſekafſe, ville ved nu at kunne overtræde i den ny Penſionskafſe kun ſaa udbetalt 10 pCt. af det Beløb, de til den Tid have indbetalt, og det paa ſamme Tid ſom den Penſionskafſe, der var her for Sjællands Banens Vedkommende, kun krævede 5 pCt. Ganſte viſt have de danſke Statsbaner under 24de Januar 1887, vedtaget at give en Lønning af højſt 5 pCt. yderligere, netop for at de kunde blive ſtillede lige, men alſaa i den Tid, fra 10de Maj 1869 til 24de Januar 1887, har faktisk Personalet betalt 5 pCt. mere end det for Sjælland, og nu ville de alſaa ved at indtræde kun ſaa 10 pCt. af det Beløb, de have indbetalt, tilbage. Hvorfor de ikke ſhulde have det fulde Beløb, ved jeg ikke, maafte det kunde ſiges, at Staten har løbet nogen Riſiko, men det er dog kun til Dels Tilfældet, idet de nu ved at indtræde ville have modtaget deres Penſion efter det, de have indbetalt, tillige med Renten. Men lad være, at noget ſhulde de yde dertil, ſaa forekommer det mig dog, at det er et temmelig lille Beløb, ſom gives dem tilbage. Af deres i Forvejen — og her kan jeg ikke være enig med den ærede ſidſte Taler — ikke rigelige Løn have de nu i en Narrække afſet et ikke ubetydeligt Beløb. Mange have maafte med det Formaal for Dje, naar de blive gamle eller ſhulde hjælpe deres Børn, ventet det Beløb tilbagebetalt, de have ikke villet unddrage ſig de Goder, der ere ved at indtræde i den ny Penſionskafſe, men deſuagtet finde de dog — jeg har hørt diſſe Udtalelſer fremſætte baade offentlig og privat — at det er et temmelig stort Afdrag, de paa denne Maade lide, og det er det, jeg vil tillade mig at henlede Opmærkſomheden paa, om der ikke kunde ydes dem en lille Smule mere ſom Ækſivalent for de 5 pCt., de have betalt mere. Dette kunde ydes enten ved en større Tilbagebetaling eller f. Eks. paa den Maade, at man indrømmede dem en højere Anciennitet med Henſyn til at ſaa denne Penſion. Der er jo mange af dette private Personale, der kom ind i Jærnbanens Tjeneste maafte i en forholdsvis ældre Alder og derfor vanſkelig ville være i Stand til at kunne opnaa fuld Penſionsret, naar

de ſhulde vente, til 35 Aar ere forløbne. Naar man nu viſer dem det ſamme Henſyn, der er taget over for Lokomotivførere eller andre, at der bliver lagt en Del Tid til deres Tjenestetid, ſaa tror jeg, det vilde vække almindelig Tilfredſhed, og paa den Maade tror jeg, man kan ſige, at de ville blive noget mere ligetilſtede med dem, der kun have betalt 5 pCt. At Udvalgets Flertal har foreſlaaet, at Konduktørers og Lokomotivføreres Milepenge tages med i Betragtning, finder jeg fuldstændig rigtigt, og netop af den Grund mener jeg, at der ogſaa kunde være Grund til at viſe Smødelommen over for de andre.

Der er med Henſyn til Lønningſforholdene, ſom jeg for Reſten ikke ſkal komme nærmere ind paa, for Kontoraſſiſtenternes Vedkommende paa Grund af, at de ikke have ſynderlig Udſigt til Avancement, faſtſat en Gage paa højſt 2100 Kr. Jeg ved ikke, om der ikke kunde være Anledning til at gøre det ſamme for Trafikaſſiſtenterne. Der er mange, ſom kunne blive ældre i Tjenesten, og paa den Maade vilde de blive ſtillede lige med Poſt- og Toldvæſenet. En Beſtemmelse, ſom jeg ſavner heri, og ſom findes for de andre Aſſiſtenter, det er et Tillæg for Ophold her i København. Opholdet her i København er jo dog ganſte ſikkert dyrere end i de forſkellige Provinshyer, og man ſer, at de andre Aſſiſtenter, naar de forflyttes til København, ſaa et Tillæg for Opholdet her. Det var diſſe Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at fremſætte, men maafte jeg dog maa ſlutte med, at naar der fra forſkellige Sider er fremkommet Klager i forſkellig Retning, ſaa kan man jo ſige: Ja, hvor klages der ikke og iſær her i vort lille Fædreland, men naar der ikke fremkommer vigtigere eller større Klager imod Jærnbanepersonalet, der paa ſaa mange Omraader kommer i Berøring med Folk, end der hidtil er, ſaa forekommer det mig paa den anden Side, at man ogſaa maa bringe de Udtalelſer frem, der lyde anderledes, og den ærede forſte Taler har jo her i Dag fremhævet det, og jeg tror at kunne ſige, at i det hele og ſtore er der dog Tilfredſhed ikke alene med den Sikkerhed, den Komfort, hvormed man ſerdes paa vore Jærnbaner, men ogſaa med den forekommende og imødekommende Maade, hvormed hele det tjenſteførende Personale kommer de reſſende i Møde. Man fordrer paa den ene Side større Bevæmmelighed, billigere Takſter, større Hurtighed og paa den anden Side større Forrentning. Det er ſaadant noget lignende ſom at ſige til Jærnbanebeſtyrelſen: Tager du den Hat op o. ſ. v.